

RAKVIČKÝ ZPRAVODAJ

č. 4/1989

VDÁVÁ RADA MNV A KULTURNÍ KLUB V RAKVICÍCH

Rakvičané, na slovíčko

... Rok životního prostředí - 1989 je pomalu za námi, ale musíme konstatovat, že vedl zatím jen k tomu, abychom si uvědomili, jak jsme již stačili přírodu poničit a co musíme v příštím období napravit. Snad naši redakci odpustíte trochu neskromnosti, ale myslíme si, že náš Zpravodaj svými články již dlouhá léta vyzývá k ochraně přírody, ale dosud marně.

Budování Rakvic doznalo v posledních letech dobrých výsledků a občané s tím vyjadřují spokojenost. Dočkali se už i obyvatelé ulice "Naděje" neboli ulice Obchodní, kde již není bláto a kde byl doveden i plyn. Snad se dočkají i poslední Mohykáni na ulici Vinařské! Touha ke splnění dalších potřeb před nás staví nové a nové požadavky, které přináší život a doba.

Revoluční smršť, která zasáhla naši republiku po 17. listopadu začíná působit i v naší obci. Najednou si uvědomujeme, že je třeba odstranit všechna privilegia a že se nemůžeme dělit na lidi s legitimací, či s křížkem, ale že je třeba hodnotit každého člověka podle jeho lidských hodnot a skutečných výsledků jeho práce. Jak by se potom mohli domluvit třeba Gorbačov s Bushem, když by to nedokázali ani rodáci z jedné obce. Společný evropský dům musíme budovat všichni. Už mizí drátěné zátarasý u Mikulova, do Vídně můžeme i bez víza. Jen aby všechno dobré dále pokračovalo!

Až si budete o vánocích nebo k Novému roku se svými blízkými přát, jistě to bude s vidinou lepšího a spravedlivějšího života i světa.

Redakce Zpravodaje s k tomuto přání připojuje a vyslovuje ještě jedno společné přání, abychom hlavou a poctivými rukama vrátili naší vlasti její čestné místo mezi vyspělými státy ...

R. OBHLÍDAL

Krátce z práce rady MNV Rakvice

Vždy v závěru roku se rada MNV zabývá s finančním vypořádáním, aby přidělené finanční prostředky na jednotlivá odvětví byly hospodárně a účelně využity. Práce se nám dařila, všechny prostředky jsou vyčerpány.

V listopadu byla dokončena výstavba vozovek v ulicích Obchodní, Václavské a části Nové. Koncem listopadu proběhlo řízení k výstavbě dalších vozovek a to dokončení Nové, U hřiště, Ulička III. a Vinařské, se zahájením pravděpodobně v příštím roce.

Byl dokončen hlavní plynovodní řád II. etapa - U hřiště, Ulička I a III, Zahradní, Obchodní a Svislá a propojením regulační stanice u družstevního sklepa. V příštím roce dojde k budování domovních přípojek a vpuštění plynu.

Dobře pokračuje přístavba pavilonu učeben a stravovacího úseku při Základní škole. Jsou hotovy základy, připravena je železobetonová konstrukce skeletu pro montáž, se zahájením na počátku příštího roku pracovníky Vodohospodářských staveb Brno.

Dle posledního jednání bude výstavba čistírny odpadních vod zařazena do ekologického programu s tím, že generálním dodavatelem stavební části budou Zemědělské stavby Brno, subdodavatelem zařízení čistírny Vítkovické železářny a strojírny Ostrava. Se zahájením se počítá počátkem roku 1990. Tímto přeřazením z akce "Z" se také podstatně zkrátí doba výstavby ČOV.

Pokud jde o budování chodníků svépomocí občanů, máme zajištěn materiál (dlažba, obrubníky a písek) na dokončení chodníků v ulici Dolní po obou stranách a v ulici Obchodní po jedné straně. Další zajištění materiálu na chodníky v ulici Nové bude po obdržení finančních prostředků na neinvestiční část akce "Z" v příštím roce.

Vážení spoluobčané !

Při ohlédnutí za uplynulým rokem můžeme s hrdostí říci, že ve spolupráci se všemi občany, pracovníky JZD, mládeží i ostatními hospodářskými organizacemi, které v rámci komplexní bytové výstavby pomáhali při plnění volebního programu, jsme vykonali v letošním roce kus práce při zvelebování naší obce. Rád bych vás všechny ubezpečil, že v tomto budovatelském rytmu chceme nadále pokračovat.

Chtěl bych v závěru roku všem poděkovat za vykonanou práci pro rozkvět naší obce, poděkovat také třeba jen za vaše pochopení a uznání, pokud se nám někdy práce nedařila tak, jak bychom si všichni přáli.

A blížící se vánoční svátky, ať jsou opravdu symbolem míru, klidu a pohody ve všech rodinách, což přeji všem. Při příležitosti nadcházejícího nového roku nám všem přeji, aby nás zdraví, vzájemná úcta a porozumění jednoho k druhému provázela po celý rok 1990!

Stanislav KÁŇA
předseda MNV

ooo 000 ooo

Zpráva o činnosti drobné provozovny a pracovníků vykonávajících služby podle vyhl. č. 1/88 Sb.-----

Drobná provozovna v Rakvicích zajišťuje převážně služby pro obyvatele obce a to v těchto činnostech :

- zednické práce
- nákladní dopravu automobilem IFA a traktorem
- odvoz fekálií
- prodej popelnic
- zemědělské práce a provoz malotraktoru
- sběr elektrospotřebičů a obuvi do opraven
- skládka tuhého komunálního odpadu

Drobná provozovna v současnosti zaměstnává 7 pracovníků na plný úvazek a 2 důchodce na dohodu.

Je zřejmé, že z hlediska poskytování služeb občanům se nejedná o konečnou fázi, ale uvažujeme o rozšíření služeb místním obyvatelům obce. Výhledově jsou naplánovány činnosti, které by měly zvednout efektivnost, jak po stránce služeb, tak i po stránce finanční. Finanční prostředky, které DP získá lze použít jak pro rozšíření činností DP, tak i pro místní národní výbor na stavební činnosti, nebo na úpravu životního prostředí obce.

Z uvažovaných činností pro rozšíření DP se jedná především o stánkový prodej u místního rybníku, zřízení prádelny a mandlovný, které bude závislé na získání ubytovacích kapacit, pokud dojde k dohodě s Ingstavem Brno o dočasném pronájmu ubytoven buňkového typu, dále vybudování sociálního zařízení buňkového typu u rybníka "Trávníky", zřízení pneuservisu - vyvažování kol, seřizování světlometů a vyvažování geometrie kol - tato služba bude též závislá na získání prostorů pro tuto dílnu, dále rozšíření autodopravy, zakoupení lešení pro zapůjčování i pro získání větších zakázek stavební čety DP, rozšíření stavebních prací, a to především o práce i s prodejem materiálu, v konečné fázi rozšíření služeb je možno uvažovat i o převzetí prací na bagrování písků na místní šterkovně.

Pro to, aby uvažované činnosti byly v konečné fázi realizovány, je především záležitostí dostatku finančních prostředků, vhodných pracovních prostorů, získání odborníků pro odborné práce aj. podmínek potřebných pro provoz.

V současnosti novou službou, která byla zřízena v listopadu letošního roku jsou zemědělské práce s malotraktorem, případně převážení menších nákladů nebo odvoz odpadků na skládku s možností objednání těchto prací od prosince 1989.

Pracovníci vykonávající práce dle vyhl. 1/88 Sb. (soukromě) jsou v současnosti tyto :

Hlavní zaměstnání

1. Zástřešek Josef	- malířské práce
2. Vajbar Jaroslav	- oprava kol
3. Uhrín Miloš	- práce písmomalířské
4. Filípek Zdeněk	- stolařské práce
5. Neuman Roman	- provoz sociálního zařízení motorestu Lanžhot

Vedlejší zaměstnání

1. Malinka Zdeněk	- malířské práce
2. Fila Karel	- pokrývač
3. Nečasová Marie	- opravy a šití oděvů
4. Lukeš Květoslav	- klempíř
5. Cabal Miloš	- obkladač

6. Binder František	- povoznictví
7. Peš Stanislav	- fotografické práce
8. Hornáček Milan	- obkladač
9. Rampáček Josef	- povoznictví
10. Blažková Hilda	- opravy a šití oděvů
11. Hégr Pavel	- fotografické práce
12. Průdková	- kadeřnice
13. Grégr Josef	- zámečnické práce
14. Suchyňa Květoslav	- zámečnické práce
15. Trefil Tomáš	- kamenické práce
16. Průdek Jaroslav	- podkovář
17. Průdek Jeroným	- povoznictví
18. Hrdina Libor	- montáž televizních antén

Místní národní výbor těmto pracovníkům udělil souhlas vykonávání činností přednostně pro občany a případně pro potřeby národního výboru a ostatních organizací v obci, tak jak to uvádí výše uvedená vyhláška. Tyto služby jsou jistě přínosem pro občany obce a do současnosti nebyly na MNV vzneseny žádné připomínky ani stížnosti, což svědčí o kvalitě prováděných služeb. Nezbyvá, než doufat, že kvalita podávaných služeb bude nadále na stejné úrovni a v těchto činnostech se bude občanům obce ze strany těchto pracovníků vycházet maximálně vstříc.

Vlastimil BOHUNSKÝ
ved. drobné provozovny

ŘEJEME
DOBŘÍ VÍTR
DO PLACHET !

HLÁSÍ SE ŠKOLA ...

V těchto dnech "burčákového" kvasu v naší společnosti zůstala naše škola jakoby stranou. Ale jen zdánlivě. Náš učitelský kolektiv je složen z mladých kantorů, ale i z těch, kteří budou v nejbližší době odcházet do důchodu. Události jdou rychle jedna za druhou a tak je každý den o čem diskutovat. Objevují se názory různorodé, každý reaguje po svém, podle svého založení, povahy. Každý se snaží formulovat svoji myšlenku. Je to dobře, že se pedagogové snaží svobodně vyjádřit ke svým problémům ve škole. Co člověk, to jiný názor, myšlenka. Že se některé dlouhodobé návrhy učitelů staly skutečností, svědčí i toto: žáci 7. a 8. tříd mají v občanské nauce a dějepise pozmeněnou výuku, nebudou z tohoto předmětu klasifikováni. Děti mohou oslovovat učitele - pane, paní učitelko. V hodinách literární výchovy budou děti seznamovány s vhodnými ukázkami děl autorů, kteří nemohli doma publikovat. A od příštího školního roku bude jazyk ruský patřit k volitelným předmětům ne k povinným. V letošním školním roce budou ještě žáci z tohoto předmětu klasifikováni.

Přesto, že se naše názory na současné dění ve společnosti různí, v jednom jsme všichni jednotni. Podporujeme studenty a jsme na jejich statečné vystupování hrdí. My pedagogové jsme rádi, že se nám podařilo vychovat tak statečné lidi. Svoji podporu jsme také vyjádřili malým finančním příspěvkem. Učitelé a žáci vybrali a poslali na konto stávkujících studentů 410,- Kčs. Víme, není to mnoho, ale je to dar upřímného srdce.

Tempo práce ve škole jde na plné obrátky. Po vánocích nám zbývá už jen měsíc leden a pak přijde pololetní klasifikace. Je třeba se pečlivě připravovat do všech předmětů. V letošním školním roce poprvé nebudeme vykonávat přijímací zkoušky a rozhodně průměrný prospěch žáka. A kolik z nás má průměr aspoň 1,50 ?

V pilné práci nezapomínáme na vánoce. Klepou už na dveře. Hlásí to všechny naše nástěnky. Slyšíme zpívat koledy v hodinách Hv a ve sboru LŠU. Probíhají školní kola různých naukových soutěží. Přípravuje se soutěž v recitaci. Skupinka 3 pionýrů ze 4 třídy

(Vlad. Macháň, Josef Průdek, Jan Nachtigal) vedená ing. Bartošovou zvítězila v okrskovém kole přírodovědné soutěže a v těchto dnech bojují o nejlepší umístění v okresním kole této soutěže.

Již 2 měsíce jezdí žáci 5., 6., 7. a 8. ročníků bruslit na zimní stadión do Břeclavi. Ve dnech, kdy jim počasí přeje, předvádějí to, co se pod odborným vedením naučili.

Na datum 21.12.1989 se těší také většina osmáků. Tímto dnem jim začíná kurs předtaneční výchovy a společenského chování. Předvedou se veřejnosti při předtančení na plese SRPŠ.

Protože se v poslední době v naší škole ztrácely osobní věci žáků, byly zavedeny služby žáků u vchodu do horní budovy ZŠ. Od této doby se mnohé zlepšilo. Problémů ubylo. Zato nám u tělocvičny přibývá zapomenutých triček, tepláků, svetrů, různých klíčů a drobností, které nikoho nejsou. Maminky, zkontrolujte stav garderoby dětí!

V závěru chtějí touto cestou poděkovat rodiče žákyně 4. třídy Jany Vajbarové panu Lubomíru Malinkovi za včasnou první pomoc poskytnutou této dívence v situaci, kdy jí hrozilo udušení při záchvatu kašle.

Prožijme všichni vánoce vesele a s optimistickým pohledem do roku 1990.

Eliška FLEKOVÁ

Proměny část 12

Myslivost v Rakvicích

Lovy zvěře i ptactva byly ve středověku výsadou a kratochvílí králů, jejich družin a šlechty. Král měl svého lovčího, který patřil mezi přední dvořany. Lovčí měl za úkol starat se o ochranu lovné zvěře a ptactva na královských statcích, organizovat lovy královské družiny. Po vzoru královského dvora měli své lovecké družiny i lovčí v českých zemích také úřední knížata moravská a šlechta. Vzhledem k velkým rozlohám svých statků a poněvadž měla právo myslivosti i na majetku svých poddaných, darovala šlechta na statcích poddaných právo provádět myslivost na pozemcích poddaných svobodníkům. Tak např. Weikart hrabě ze Salmu a Neuberku, který byl vrchností na hodonínském panství ke konci 16. století udělil právo honitby držitelům svobodného dvora v Rakvicích Václavu Vítu ze Rzávého v Rakvicích, Šakvicích a na dalších okolních katastrech. Dovolil mu také ustanovovat vlastní myslivce, chovat a k lovům používat chrty.

Lovčí šlechty i krále měli v jednotlivých revírech ustanoveny myslivce, kteří nejenže pečovali o udržování dobrého stavu zvěře a lovného ptactva, ale především museli chránit své revíry před pytláky. Myslivci museli i za pomoci udavačů stíhat pytláky a dávat je nemilosrdně trestat.

Pytlačení se rozmáhalo zejména v dobách válek, kdy na selský lid doléhal hlad. Přímá opatření proti pytlákům jsou známa už z doby třicetileté války. Hlad a bída donutil lid i u nás, aby lovil zvěř na statcích vrchnosti podle libosti. Proto císař Ferdinand III. uložil sněmům, aby byla vydána usnesení o lovení zvěře a o stíhání "zlodějství zvěře". Zemský sněm moravský vydal v roce 1640 usnesení, aby nikdo v království nechytal ani nestřílel laně po celý rok pod pokutou. Medvědi, vlci, lišky a rysy směli být hubeni

po celý rok. Nástroje myslivosti (pušky, luky aj.) měly být odebrány každému, kdo je neoprávněně měl. Vlčáčí psi museli být opatření náhubky a selským psům "do pole vybíhajícím" měla být při chycení v poli "jedna přední noha uťata".

Střelení a chytání zajíců bylo až na malé výjimky zakazáno a pro střelení jelenů a černé byla určena jen krátká lhůta.

O čtyři roky později se usnesl moravský zemský sněm znovu na zákazu lovu laní. Pro honbu jelenů byla určena doba "od sv. Jana Křtitele(24. června) do sv. Havla(16. října)". Mimo tento čas to bylo zapovězeno. Kdyby kdo zákaz porušil, a byl to např. zřízenec myslivecký, měl být postaven před místodržícího a trestán osmínedělním vězením a pokutou 30 kop míšeňských. Kdyby šlo o šlechtice, musel složit 40 kop míšeňských. Polovina těchto peněz připadla udavači, polovina chudým.

V roce 1666 byla ve sněmu přednesena stížnost, že "v provozování myslivosti v zemi velký neřád se působí a zvěř k obecné škodě v nečas se střílí, mnozí z obyvatelů ke škodě a zkrácení přicházejí". Na základě této stížnosti se sněm usnesl, že je třeba "vynalézt jistý řád myslivosti". Teprve v roce 1713 byl císaři předložen návrh "Řádu honby". Byl schválen císařským patentem z 13. prosince tohoto roku. Jeho vydání bylo odůvodněno tím, že "jak v královských i na soukromých panstvích zlodějství zvěře se velice rozmohlo a jak ani zřízení myslivečtí bezpečni nejsou, rovněž se k zamezení zlořádu toho k přísnějším prostředkům přikročiti musí". Apelačnímu soudu bylo nařízeno, aby podvakerát obžalovaného pytláka na životě pokutoval". Kdyby ani tato přísnost nestačila, bylo určeno, aby pak každý takového pytláka svobodně jako plaka zastřeliti mohl. Řád určoval také přísné pokuty na penězích všem, kdo by pytláky přechovávali nebo kupovali od nich postřílenou zvěř. Naopak, kdo by pytláka prozradil, dostal za udání 30 zlatých a bylo mu slíbeno utajení jeho jména. Peněžitou pokutou měli být postiženi ti, kteří odepřeli mysliveckým zřízencům pomoc proti pytlákům. Pokuta činila 30 a více zlatých. Tento patent byl vydán německy a česky. Tento patent byl vyvěšen na "radních a obecních domech" a vrchnosti mohly u svých revírů dát tabule oznamující, že "každý postižený pytlák na šibenici skončí". Vedle toho tento patent museli rychtáři vyhlašovat každého čtvrt roku před celou obcí.

Pytláctví bylo tehdy trestáno stejně jako kdyby byl zavražděn člověk. Tehdejší kroniky uvádějí řadu případů, kdy pytlák podruhé přistižený při pytlačení byl apelačním soudem odsouzen k smrti a popraven.

V roce 1786 byl vydán nový "Řád honby". Tento řád zmírňoval tresty za pytlačení. Hrdelní tresty nahradil tresty peněžitými a vězeními. Podle tohoto řádu se nakládalo s tím, kdo "cizí zvěř střílí nebo chytá jako se zlodějem". Také s tím, kdo vědomě ulovenou zvěř prodává se nakládalo jako s účastníkem krádeže a byl potrestán jako zloděj. Byla-li cena zastřelené nebo chycené zvěře vyšší než 25 zlatých ve stříbře, pokládal se tento puch za zločin. Byla-li cena upytlačené zvěře vyšší než 5 zlatých, ale puch byl vykonán ve společnosti dvou a více "tovaryšů zlodějstva", anebo bylo-li pytlačení provedeno jen jedním pytlákem, ale v ohrazených lesích, považovaly se tyto puchy za zločin. Trest za tyto činy činil až 5 roků vězení. Opakovalo-li se takové pytlačení, byl za něj stanoven trest 5 - 10 let a pro spoluvinníky 1 až 5 let žaláře.

Poddaní měli účast na lovech vrchnosti uloženu jako robotní povinnost. Kdykoliv se vrchnosti zachtělo lovu, musel rychtář poslat potřebný počet poddaných jako naháněče zvěře - honce. Poněvadž vrchnost měla zájem na plnění všech robotních povinností na svých pozemcích a v lesích, pořádala hony ve sváteční dny, takže využívala poddaných i v době, kdy robotovat nemuseli a měli světit sváteční dny. Tento stav trval až do zrušení roboty v roce 1848.

Císařským patentem ze 7. září 1848 byla půda osvobozena od veškerých břemen. Tímto dekretem byla zrušena i robotní povinnost poddaných zúčastňovat se honů jako naháněči a jiné vybírání k účelům honebním se zrušila bez náhrady. Také právo myslivosti k cizí půdě bylo zrušeno bez náhrady. Císařským patentem ze 7. 3. 1849 bylo stanoveno, kdo má právo myslivosti - tehdy označované jako "právo hončí".

Honitbu směl na svých pozemcích provádět ten, kdo vlastnil 200 jiter, tj. 115 hektarů půdy. Jinak byla obec oprávněna pronajímat honitbu majitelům gruntů, kteří se sdruží v loveckou společnost a honitbu si najmou. Pronájemtí honitby obcí se muselo dít veřejnou dražbou vyhlášenou okresním hejtmanstvím.

Nájemcem mohl být jen ten občan, u něhož nebyly proti pachtu žádné překážky. Pronájem honitby musel být potvrzen okresním hejtmánstvím. Doba nájmu neměla být kratší než 5 let a ve vyjímečných případech musela trvat nejméně 3 léta. Nájemce musel složit předem dvouletý nájem vždy stanovený v penězích, z něhož jedna polovina sloužila jako kauce a druhá polovina jako nájemné za první rok honitby. Kauce mohla být složena také v cenných papírech.

Podmínkou pro podnájem honitby bylo také, že nájemce bude "provozovat honbu způsobem obhospodařování půdy neškodným", že bude pečovat o udržení dobrého stavu zvěře atd.", a bude dodržovat doby hájení zvěře.

Způsobil-li někdo škody nájemci pytláčením, byl stíhán podle platného trestního práva. Pytlák totiž porušil zákon o honitbě, neboť "vkročil do cizího práva" a musel být potrestán "pro přestoupení zákona podle všeobecných zákonů trestních tj. jako by se skutek na člověku potrestati musil...".

Císařský patent také stanovil pravidla, podle kterých nájemce honitby ručil gruntovníkům za škody, které zvěř způsobila. V roce 1849 byla rakvickou obcí pronajata honitba v rakvickém katastru Josefu Eduardu Kornyšlovi, tehdy 25.letému majiteli trkmanského mlýna. Nájemné činilo 66 zlatých ročně. Honitba mu byla pronajímána až do jeho smrti, to je po dobu 24 let. Zde prováděl honitbu za účasti hostů, nebo zde vytvořil lovecké společenství z Rakvických gruntovníků není známo.

Po smrti Eduarda Kornýšla stal se nájemcem honitby od roku 1874 Josef Hajda, který byl v této době starostou. V roce 1876 byla honitba pronajata knížeti Janu II. z Lichtenštejna, a to na dobu 40 let za 200 zlatých ročně. Kníže složil obci za celých 40 let předem ve výši 8 000 zlatých. Honitba mu byla pronajata za to, že dal vlastním nákladem rozšířit rakvický kostel. V roce 1903 však postoupil honitbu na polích rakvického katastru a ponechal si honitbu na lukách a v lesích. Zmocnil svoji lesní správu Feldsberg und Eibenstahl v Lednici, aby propachtovávala honitba na rakvických polích rakvickým rolníkům. Jejich mluvčím a vedoucím honitby byl Josef Krčka, který v té době již zastával významné funkce v hustopečském okrese. Honitbu vypachtoval za 130 zlatých ročně. Knížecí správa tak dostávala zpět část peněz, které byly rakvické obci předem zaplacený.

O honech byly vedeny přesné zápisy. Bylo zapisováno, kdo se z členů lovecké společnosti zúčastnil honů, co na nich bylo uloženo, kolik jednotlivý střelec dostal zajíců a koroptví, kolik komu bylo zajíců a koroptví prodáno a komu byli zající a koroptve darováni a kolik. Mezi obdarovanými byli vždy farář a řídící učitel.

V dohodě mezi knížecí lesní správou a Krčkou bylo stanoveno, že při honech nesmí být střílena srnčí zvěř. Toto právo bylo vyhraženo jen pro knížecí hony. Proto ještě ve 20. letech tohoto století byly v zimě vidána více než 60 členná stáda srnčího, prohánějící se v rakvickém katastru.

Zemským zákonem č. 4 z roku 1912 bylo nově upraveno honební právo. Jím byla stanovena pravidla myslivosti tak, aby odpovídala tehdejšími podmínkami. Vedle toho, že byla stanovena i pravidla jaká zvěř a ptactvo se smí lovit, jak má být trestáno pytláctví, jak se má se svěřím hospodařit atd., byla stanovena nová pravidla pro náhradu škod, kterou lovci a honci zvěře rolníkům způsobili. Bylo stanoveno, která zvěř a ptactvo může být lovena po celý rok. Pro posouzení jaké bylo bohatství zvěře a ptactva v té době na rakvických polích, je vhodné uvést, že se např. mohly lovit po celý rok lišky, kuny lesní, tchoři, kolčavy, veverky a křečci. Z ptactva bylo povoleno po celý rok střílet sokoly, rarochy velké, ostříže obecné, jestřáby, krahulíky, volavky šedé, kormorány obecné, potápěče, ledňáčky, výry, ťuhýky, krkavce, vrány černé i šedé a divoké holuby. Výslovně bylo v zemském zákoně též uvedeno, že "v širém poli postižené medvědy, vlky, rysy, divoké kočky a zvěř černou dovoleno, každému kdekoliv skoliti a tím sobě přivlastniti". Zajímavé bylo to, že byl výslovně hájen havran polní. Většina z té zvěře a ptactva, které tenkrát bylo dovoleno volně chytat a střílet, je dnes zařazena v červené knize, v níž je uváděna obava zda nevyhynou a je proto trvale hájena.

V roce 1916 skončil čtyřicetiletý pronájem honitby Lichtenštejnům. Byla proto uzavřena další smlouva o pronájmu honitby na 5 let za roční nájemné 2 500 rakouských korun.

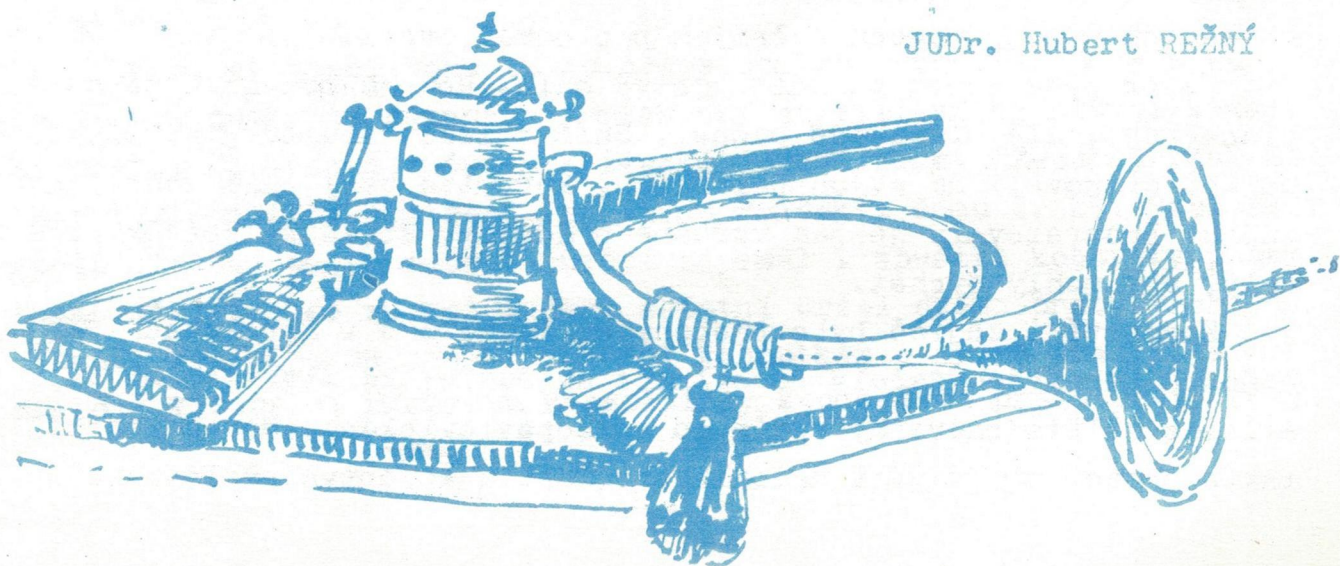
Podle zemského zákona a honebních řádů z roku 1912, který platil ještě v nové republice měla být honitba zadávána dražbou a pronájem honitby měl provádět honební výbor zvolený podle uvedeného zákona majiteli půdy. Taková volba byla provedena až v lednu 1922.

Honební výbor zvolený v tomto roce byl sedmičlenný a rozhodoval, kdo dostane z majitelů půdy oprávnění zúčastňovat se honů jako střelec.

Členem honebního společenství a tedy mít právo účastnit se honů jako střelec mohl být každý držitel půdy, který na základě doporučení obecního zastupitelství a honebního výboru dostal od okresního hejtmánství honební lístek a platil honebním výborem stanovené poplatky. Rakvičtí střelci byla honitba prováděna jen na polích katastru. Honitbu na lukách a v lesích mělo v nájmu lichtenštejnské knížectví nadále, a to podle smlouvy uzavřené 15. října 1922. Nájemné činilo 11 000,- Kč ročně. I v této smlouvě bylo zaručeno, že rakvičtí střelci nebudou střílet srnčí zvěř.

Mezi honebním výborem a jím vytvořeným společenstvím střelců bylo dohodnuto, že předmětem rozdělování zvěře po honu budou jen zajáci. Každému střelci bylo vyhrazeno ponechat si tolik koptví, kolik zastřelil, resp. kolik mu přinesl jeho honící pes. Výše pachtovného byla určována v dražbě, kterou podle zemského zákona prováděla obec. Pronájem honitby schvalovalo okresní hejtmánství v Hustopečích po předložení nájemní smlouvy dohodnuté mezi honebním výborem a obcí. Honební výbor musel odvádět dávky ve výši 20 % ročního nájemného a před schválením pachtovní smlouvy musel složit kauci ve výši ročního nájemného. Ručil jako nájemce také za to, že budou dodržována všechna ustanovení honebního zákona a honebních řádů a podle něho i nahrazovány majitelům půdy způsobené škody zvěří a prováděním myslivosti. A odpovídal i za dobré stavy zvěře.

JUDr. Hubert REŽNÝ

Z i m n í h o n

Psal se rok 1922. Zima byla bílá, pole byla pokryta vysokou vrstvou sněhu. Do terénu se mohlo jezdit, po téměř půl metru napa- daného sněhu jen na saních. Chodec nebo myslivec se mohl dostat do polí jen ve vysokých holinkách a v teplém kožichu nebo krátkém va- telínovém kabátě. Zimní hon pak vyžadoval u střelců i honců důkladné oblečení. V té době měli rakvičtí střelci vypachtovanou honitbu v části rakvického katastru.

Honitba v Rakvicích v té době směla být prováděna jen na po- lích katastru mimo prostor za hrázkou směrem k Lednici. Předmětem honu byli jen zajíci a koroptve. Střílení vysoké - u nás to byla zvěř spárkata - srnci a srny - byla vyhražena Lichtenštejnovi.

Hon, o němž si budeme povídat se konal před Vánocemi, a to v prostoru Šedliček. Pro odvoz postřelených zajíců byly připrave- ny saně s koňským potahem. Tyto dal k dispozici Josef Vajbar z domu č. 133, který také byl střelcem. Sám o sobě vždy říkal, že je sedlákem i střelcem od kosti.

Od pradávna byli účastníky honu i honci. Jejich úkolem nebylo, jak tomu bývalo za doby roboty, nadhánět pánům šlechticům zvěř. Mě- li za úkol a dělali to rádi, sbírat zastřelené zajíce a nosit je na sáně nebo povozy, na nichž se zastřelená zvěř vozila na místo výřa- tu. Na těchto honech nechyběl ani střelecký potěr - 10 až 13.letí kluci, zpravidla synové střelců - jak jim tehdy říkali "rozkolínci", které si někteří otcové brali s sebou s tichým souhlasem ostatních. Nesměli však chodit při honu v řetězu střelců a honců. Směli se vozit na saních nebo povozech určených pro odvoz zvěře.

Večer před honem napadl čerstvý sníh. Hon se konal za pěkného slunečného, ale mrazivého počasí. Sníh v lesku slunce jiskřil. Zajíci si hověli na svých pelíšcích, koroptve byly plně zahrabány ve sněhu. Prozrazovaly je jen vzdušné průduchy, které si zobáčky udě- laly, aby mohly dýchat.

Koroptví i zajíců bylo přebohatě. První leč v Šedličkách a Zadních Hernivách začala od silnice směřující ke Štarvičkám. Tato silnice dělila rakvický revír od velkopavlovického. Hon byl zahájen takto proto, aby zajíci nemohli přebíhat a koroptve přelétat do

cizího revíru. Než však povím o tomto honu, rád bych se zmínil o výzbroji a výstroji střelců. Vedle dvouhlavňové pušky - brokovnice, měli kabele na náboje. Nenosili ještě tenkrát opasky s náboji, ani pásy s náboji přes plece. U kabele byl svazek řemínků. Řemínky byly na koncích rozříznuty tak, aby se mohly na nich udělat oka, na něž byly zavěšovány zastřelné koroptve. Oblečení bylo zimní. Zimní krátké kabátce, na hlavách klobouky, na nohách vysoké holínkové boty. Každý střelec měl psa, který byl naučen na pánův povel donášet koroptve i zajíce.

Do řetěze střelců byli zařazeni i honci. Ti však šli asi o 2 kroky za střelci, sbírali zastřelené, psy donesené mrtvé zajíce a odnášeli je k vozidlu (saním), na něž je nakládali. Zastřelené koroptve si střelci zavěšovali na svazek řemínků. Chloubou střelců bylo mít co největší počet koroptví u pasu. Koroptve totiž patřily tomu, kdo je zastřelil. Nebyly tedy předmětem výřadu, to znamená, že nebyly rozdělovány mezi střelce rovným dílem.

Při honu v prostoru palaší v Šedličkách se udála zajímavá událost. Jeden ze zajíců v leči nekličkoval. Začal běhat v kruhu. Všichni střelci ustáli v postupu a s podivem sledovali počínání zajíce. Když údiv pominul, jeden ze střelců ukončil zajícovu pouť. Při prohlídce zajíce se ukázalo, že zbloudilý brok mu vystřelil jedno oko. Mohou vzniknout pochybnosti mezi čtenáři o pravdivosti této události. Už není snad jiný svědek této události, který by to potvrdil, ale stalo se to tak jak uvádím.

Když skončila poslední leč a tím i celý hon, sešli se účastníci honu na přejezdu přes trať dráhy. Někteří se opřeli o zábradlí přejezdu, jiní postávali v hloučcích. Povídalo se o zážitcích, úspěších i směle.

Už po skončení honu ti moudří a opatrní vyňali náboje z pušek. Dali pušky na ramena a furiantsky chytili vrchy hlavní konečky prstů. Z obrázků známé myslivecké držení pušky. Zapoměl však na tato bezpečnostní opatření Ferdinand Průdek z domu č. 25. Stal se obětí vlastní neopatrnosti, neboť zapoměl i spustit kohoutky pušky. Pušku měl sice na rameni a jako ostatní držel dvěma prsty vrch hlavně. Při nějakém pohybu zavadil kohoutkem o pevný předmět a došlo k výstřelu. Broky mu rozstřílely konce dvou prstů pravé ruky.

Z konečků prstů mu vyčnívaly kůstky. Nepamatuji se, že by došlo k nějakému chaosu. Všichni vstali a dali se cestou k domovu.

Kdykoliv jsem od té doby jel kolem dnes již zrušeného přezjezu, vybavila se mi tato událost. Několikrát jsem na zimních vycházkách sám a někdy i s vnoučaty zašel přes Podzajecké do blízkosti těchto míst a vyprávěl jim tyto události. Cesta už nevede až k trati. Ač jde o poměrně klidné místo, uvidíte sem tam nějakého zajíce pobíhat po rozlehhlém katastru. Viděl jsem tam lovit jestřába, který tam zaletěl od lesů u Dyje. Byl jsem tam v době, kdy v Hernivách byl jetel a nebylo sněhu. Zabloudilo tam na pastvu cizí velké stádo srn, které při našem příchodu odtáhlo směrem k Šakvicím. Nebylo sněhu, nenašel jsem a neuslyšel ani jednu koroptev, ba ani z umělé líhně vypuštěného bažanta. Vládl tam mír, smutný mír. Jen v dáli bylo slyšet drkotat traktor a ticho porušil jen projíždějící vlak.

Quo vadis, kam kráčíš rakvická myslivost?

JUDr. Hubert REŽNÝ

Mikulášská chasa (vzpomínky jedné maminky)

V letech 1965 - 1969, kdy ti dnešní starší byli mladší, kdy ještě skoro všichni měli smysl pro lehký, škádlivý humor, v těch dobách chodil tak veliký mikuláš, že se v mnohých starších staveních ani nemohl napřímít a tak svá vážná kázání pronášel v předklonu. Jeho vysoká papírová příkrývka hlavy sjížděla častěji a častěji. S přibývajícím počtem navštívených rodin jeho vážný hlas dostával nádech veselých rýmovaček a tak až se dostal na dolní konec vesnice, raději nemluvil a jen ohromoval svou vysokou postavou, krásným plnovousem a vysokánskou berlou. S ním chodili přísluhovači. Čert byl sice menší, zato divočejší a drmolil takové pekelné skřeky, že malé děti zalezly raději pod stůl. Ty větší se přesvědčovaly navzájem, že se nebojí, ale oči prozrazovaly hrůzu. Černý dlouhý kožich, opravdové rohy, hrubý pytel a dlouhatánský ocas i ten silný řetěz vyvolávaly hrůzu. Jenže místo dlouhého jazyka - dlouhá hadička na pohodlné občerstvování byla často důvodem, proč tehdy pekelné veličenstvo často nesplnilo plán.

Velké zděšení nastalo v místní sokolovně tehdy, když si 4 andělé s krásnými křídly přišli zahrát košíkovou. Proč ne, v tento večer je dovoleno všechno.

Duchem a vedoucím této celé nebeské mise byl předřikávač modliteb a pekelných veršů. Důstojně je předčítal z knihy vázané v kůži. Působil však důstojně jen do té doby, dokud se neobjevil zlatý nápis na deskách - "Chov plemených býků obce Rakvice". To už většina dospělých nevydržela, ztratila poslední důstojnost a pokazila smíchem vážnou chvíli.

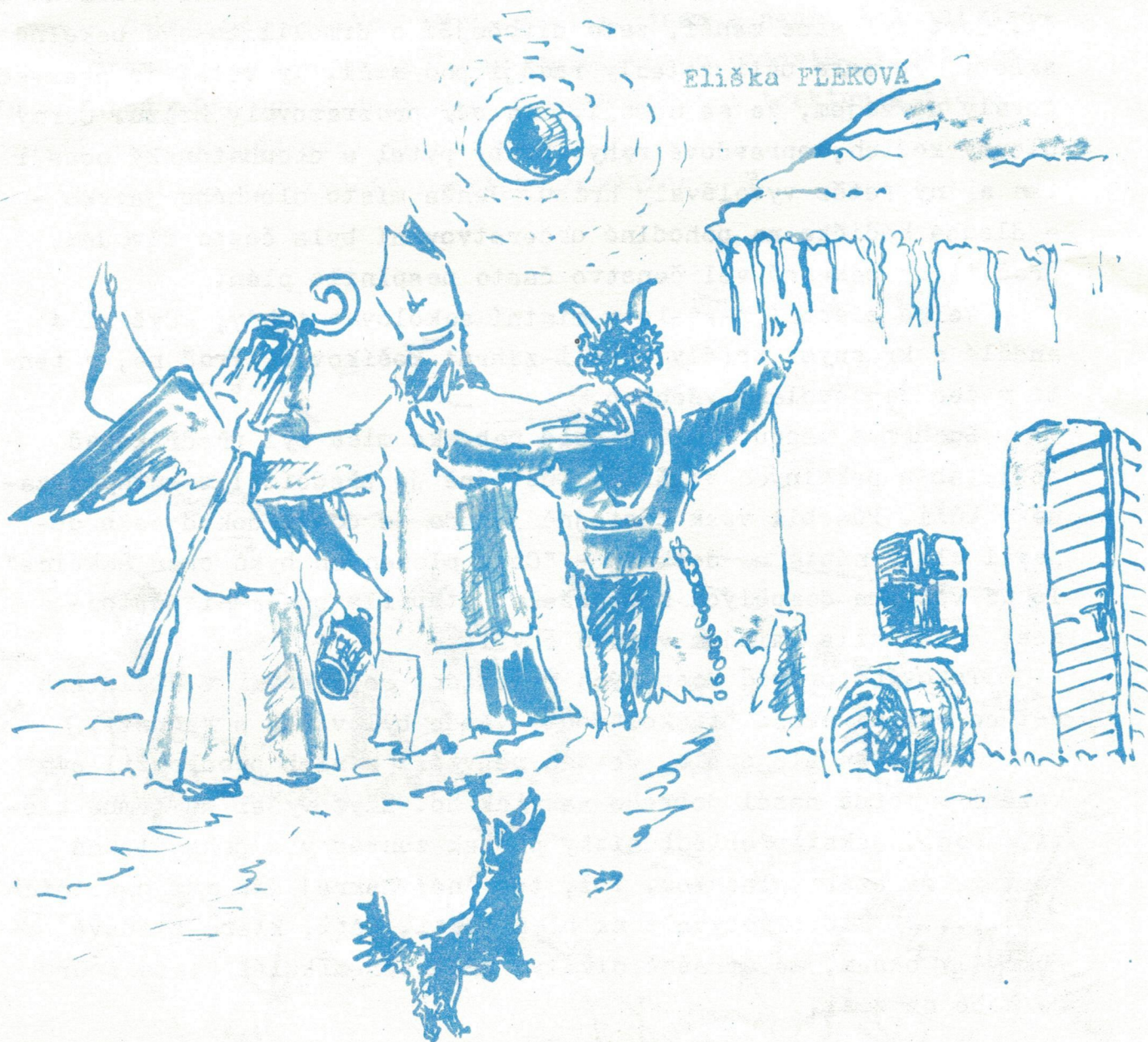
Takovýto průvod dospělých nebešťanů se vydával v 60. letech rok co rok na svoji "těžkou" pouť. Všude byl vítán s radostí.

Jednou se ale stalo, že ten nejvyšší z nich prodloužil své kázání a notně nasál dobrého rakvického. Když vyšel do temné klátivé noci, jaksi přehlédl nízký plotek zahrádky a jeho dlouhá postava se stala placatou. Tož, toto né! Sakra! Kde mám ostatních? Do!" Slova nabývala na hlasitosti. Děti, které zvědavě nakukovaly oknem, se strašně divily, proč ten mikuláš hledá šňuru do nebe na zemi.

Ten večer už zachraňoval čest nebešťanů jen čert s družinou. A mnoho dětských dušiček se cítilo ošizených. Ten velikej mikuláš se ztratil, mami ? To je škoda."

Směrem k Podivínu se kolébala po silnici dlouhá bílá postava podpíraná berlou. Nezastavila v žádném domku. Hledala domov. Ještě že se našli dobří lidé a na silnici před Podivínem jí ukázali směr.

Od té doby nechodí. A je to škoda. Tak velký mikuláš a bujný čert by teď mohl přinášet romantiku už našim vnukům.

SPOZ

Z naší činnosti

Snad není ani třeba dlouze psát o činnosti, neboť práce sboru je zjevná, je průběžně sledována občany a to nejen v obřadní síni. Práci ve sboru členky vykonávají ve svém volném čase, bez nároků na finanční odměnu. Přesto však tuto činnost vykonávají s láskou, s individuálním a citlivým přístupem ke každému obřadu. Ale stává se, že jejich práce je mnohdy nepochopena jak z řad občanů, tak i vyšších orgánů. Jen pro přehled naší práce za uplynulý rok, uvedu několik čísel. Bylo slavnostně přivítáno do života 24 občánků, připraveno 30 svatebních obřadů, netradičních forem práce - jako např. pásmo k MDŽ, pro děti a mládež, slavnostní přijetí jubilantů, přijetí delegací ze SSSR, z NDR, jubilejní svatby, vzpomínkové pásmo a jiné - celkem 13 vystoupení. Smutečních obřadů 13.

K narozeninám bylo blahopřáno v místním rozhlase 189 občanům, z toho zaslána písemná blahopřání 132 občanům. V naší obci žije 52 občanů 80-89 letých, 90 letá - Marie Průdková, 91 letá - Josefa Švástová, 92 letá - Marie Fintajslová, 93 letá - Marie Nečasová, nejstarší občanka Anastazie Krůzová v březnu oslavila 95 let.

Jubilejní svatby

Diamantovou svatbu v dubnu oslavili Božena a Josef JÁNOŠKOVI,
zlatou svatbu v září - Růžena a Bohumil KRMÍČKOVI,
zlatou svatbu v listopadu - Františka a Jakub OBHLÍDALOVI.

... věrně jdou spolu dlouhý čas ...

Blahopřejeme.

Sňatky

Jaroslav Důbrava	-	Alena Vlčková	(Podivín - Rakvice)
Luděk Kubiš	-	Jarmila Valentová	(Zaječí)
Jan Rychlý	-	Renata Laštůvková	(Zaječí)
Josef Kuba	-	Hana Balášová	(Zaječí)
František Blaha	-	Helena Stehlíková	(Dubňany-Rakvice)
Radim Puc	-	Yvona Juřenová	(Přítluky)

Přejeme všem novomanželům, aby se stále cítili tak šťastni, jako v ten den svatební.

ooo 000 ooo

Narozené děti

Látalová Kateřina	čp. 649	Kadrnka Jakub	čp. 625
Vajbarová Magda	749	Průdek Adam	745
Vajbar Dominik	40	Minaříková Iveta	556

Všem dětem přejeme šťastnou budoucnost.

ooo 000 ooo

Zemřeli, ze vzpomínek však neodešli ...

Mikulicová Anežka	86 let	Rozsypalová Blažena	48 let
Křivánek František	72 let	Přerovský František	90 let
Krůza František	63 let	Pirogov Zdeněk	71 let
Suchyňa Jan	85 let	Švarc František	77 let
Hrdinová Růžena	58 let	Hrdina Konrád	94 let

ooo 000 ooo

V naší obci se setkáváme s několika příjmeními, která jsou nám nová, ale chceme, aby nám nebyla neznámá, abychom podle uvedeného seznamu se poznali s našimi novými občany, které v Rakvicích srdečně vítáme a přejeme jim i jejich rodinám, aby se tu mezi námi cítili dobře a opravdu jako doma. Vždyť jsou už Rakvičané.

V roce 1989 byli přihlášení k trvalému pobytu :

Dimitrovová Zdeňka	- Dolní 165	Suchých	- Nádražní 646
Hnaníček Josef	- Nádražní 670	Galášovi	- Trkmanice 400
Nachtigal Petr	- Nová 513	Slaný Petr	- Náměstí 17
Švástová Oldřiška	- Ulička III/312	Vysloužilová	- Nádražní 670
Stehlíková Radomíra	- Ulička III/272	Látal Petr	- Dvorní 649
Vajbarová Dana	- Dolní 40	Levčík Adam	- Trkmanice 400
Šubíková Miroslava	- Nádražní 578	Bízová Radka	- Dolní 65
Valentová Jarmila	- Nová 523	Stránských	- Svislá 342
Rozsypalová Jiřina	- Dolní 88	Loukotovi	- Trkmanice 600
Lískovec Alois	- Polní 613	Maňákovi	- Družstevní 700
Důbrava Jaroslav	- Družstevní 435		
Petrásek Josef	- Družstevní 726		

Za SPOZ

DARMOVZALCOVÁ M.

ooo 000 ooo

Kultura

Připravované plesy organizací NF pro rok 1990

- 6. 1. Diskoples SSM JZD
- 13. 1. Myslivecký ples
- 20. 1. Rybářský ples
- 3. 2. Ples SRPŠ
- 10. 2. Krojový ples Kulturního klubu - hrají Bojané
- 17. 2. Diskoples SSM - uvádí L. Velek

Z dalších akcí připravujeme

- 21. 1. 1990 - okresní přehlídka ROCKFEST, na které se zúčastní přední rockové soubory okresu,
 - 16. 2. koncert předních rockových souborů M.Ch. BAND a E.,
- O dalších akcích budou občané informováni místním rozhlasem a plakáty.

ing. REŽNÝ František

SPORT

Rakvičká kopaná po podzimní části soutěží

Za mrazivého počasí, na sněhem pokrytých trávnících, byly dohrány mistrovské zápasy v kopané. Rozhodnutím vyšších orgánů byly předebrány v okresních soutěžích čtyři jarní kola, což znamená, že při zahájení jarních částí 18. března bude celá soutěž dohrána 13. května a zbytek sezóny při nejideálnějším počasí pro fotbal, budou hřiště prázdná.

Po slibném začátku "A" družstva přišel pokles formy a několik (někdy i nešťastných) porážek. Dobrý závěr však uchoval naději pro jarní část soutěží. Zatím je "A" tým na druhém místě tabulky bod za vedoucí Lokomotivou Břeclav, se stejným bodovým ziskem, jak má Sokol Přítluky.

Výborný úvod sezóny měl i "B" tým, který si až do posledního kola udržoval vedoucí pozici. V posledním podzimním kole přišla porážka v Hlohovci a ztráta vedení v tabulce. Vůbec se "B" tým nepodařilo v předebrávaných jarních kolech, kde ze čtyř zápasů odešlo B družstvo 3x poraženo. Vidina postupu do vyšší třídy se začíná opět vzdalovat.

Dorost patří, již po několik posledních let k mužstvům, které mají velké starosti se záchranou v krajské soutěži. I letošní podzimní část nasvědčuje tomu, že i v tomto roce se budou "záchranná práce" opakovat. Zatím je náš dorost na 12. místě se ziskem 10 bodů. Je pravdou, že ztrácí pouze 2 body na mužstvo na 9. místě, ale před 13. místem má náskok také pouze 2 body. Varujícím faktem jsou dva vyloučení hráči dorostu, což je skutečnost, kterou jsme v oddíle nezaznamenali již několik let.

Žáci trpí nadále nedostatkem kvalifikovaných vedoucích a tak umístění ve středu tabulky (po podzimních 7 kolech byli žáci třetí, avšak porážky v předebrávkách jarního kola jej odsunuly na nižší příčku tabulky) je asi zatím maximem, čeho jsou žáci schopni dosáhnout.

Nyní mají všechna družstva přestávku v přípravě, která začne tréninky v hale místní ZŠ v prvním lednovém týdnu a bude zpestřena přátelskými zápasy.

"A" tým se opět zúčastní zimního turnaje v Břeclavi, kde se od 21.1.1990 postupně utká se Sokolem Bořetice, Slavojem Velké Pavlovice, Sokolem Hlohovec, Sokolem Ladrná, Lokomotivou Břeclav a Slovanem Břeclav. Generálkou na jarní část sezóny bude utkání v Dubňanech 11. března 1990.

Své přípravné zápasy sehraje i dorost a "B" tým, tak aby všechna družstva byla připravena bojovat o nejlepší umístění v soutěžích.

Výroční členská schůze oddílu je připravována na 14. ledna 1990.

SKRÝVAL L.

oooo 000 oooo

Rakvický zpravodaj č. 4 - prosinec 1989, vydává rada MNV a
Kulturní klub v Rakvicích, vychází čtvrtletně v nákladu
500 výtisků, odpovědný redaktor ing. František Režný,
grafická úprava František Zach, Střelcová Dagmar,
tiskne OPS - provozovna Hustopeče u Brna,
Povoleno ONV č.j. o 370403687.
N e p r o d e j n é .